

ERC-AG

CiU

PSC

Recuperació social

De la mateixa manera que un metge ha de realitzar determinades proves diagnòstiques abans de tractar una malaltia, **per dissenyar i impulsar polítiques socials també és necessari fer una diagnosi prèvia de la situació.**

Una diagnosi que ha de ser consensuada amb tots els agents implicats en l'atenció de les persones més vulnerables. Si no ho fem així, ens podem trobar fàcilment amb que les mesures preses no són suficientment efectives (només cal veure les dades d'execució de determinades ajudes com les de l'IBI) o no són les que més es necessiten.

Per aquest motiu, fa un any vam reclamar a l'equip socialista l'elaboració d'un **Pla Estratègic d'Acció Social** per dotar-nos d'eines de planificació a mig i llarg termini que ens permetin abordar i combatre les causes de les desigualtats que condemnen moltes persones a l'exclusió social. Finalment, i després d'insistir-hi, vam aconseguir el **compromís del PSC a tirar-ho endavant durant el 2017.** Fa quatre mesos d'això, i no n'hem tornat a sentir a parlar.

Però ara, de nou, tornarem a posar en marxa l'aprovació d'un **Pla de xoc i un Pla d'habitatge** sense que aquests s'aixopluguin sota el paraigua d'un **pla més global** que defineixi estratègies i accions amb l'objectiu, no només de pal·liar les situacions més urgents, sinó també la d'**incidir sobre les causes estructurals de la desigualtat.** Perquè no ens enganyem, la pobresa s'ha instaurat a la nostra societat i la situació d'excepcionalitat que va originar el Pla de xoc s'ha tornat ordinària.

Justament per això creiem que cal anar més enllà del Pla de xoc puntual o del Pla d'habitatge concret. Ens cal pensar més a llarg termini i partir d'una diagnosi que, des d'un **enfocament més global i integral,** desenvolupi propostes que permetin la **recuperació social** de tots aquells col·lectius que mica en mica van quedant més apartats. No pot ser que la recuperació econòmica es tradueixi únicament en obres, en reformar places i carrers que no tenen més de 20 o 30 anys. Cal transformar la ciutat i, sobretot, assegurar que les persones hi puguin viure molt millor, i això demana una **visió més estratègica, àmplia i innovadora** per fer les coses d'una manera diferent en un context també diferent.

Pep Mur i Planas
Portaveu d'ERC-AG
pep@pepmur.cat
@ERCGranollers

Pagar quan és just

L'actual crisi econòmica, que té el seu inici al voltant de l'any 2008, ha suposat importants canvis en el mercat immobiliari. Al llarg d'aquests més de 8 anys, l'esclat de l'anomenada "bombolla immobiliària", que havia fomentat que un important sector econòmic creixés a l'entorn de l'especulació, **ha provocat una baixada important dels preus dels béns immobles. Dels terrenys, els pisos i les cases.**

L'actual Llei d'Hisendes Locals, establia l'impost sobre l'increment del valor dels terrenys urbans, conegut popularment com a "**plusvàlua**", que **pretenia gravar l'increment del valor d'un immoble** en el moment de les diferents transmissions (venda, herència o donació). Era un impost que es va considerar en un moment d'increment constant dels preus dels immobles, i especialment del valor del sòl. Però l'evolució del mercat els darrers anys ha estat a la inversa, i malgrat aquest fet, el sistema de càlcul de la quota a pagar, que té en compte elements com el temps del qual s'ha estat propietari de l'immoble fa que en el moment de la transmissió d'immobles que han vist reduït el seu valor amb el temps, s'hagin de pagar quotes d'una certa importància. **Han baixat els valors dels pisos, però toca seguir pagant? No sembla just.**

Per tots aquests motius, el grup municipal del PDeCAT-Demòcrates vam presentar una moció que demanava **una reforma de la llei d'hisendes locals que modifiqui el mètode de càlcul de l'impost, de manera que sigui només aplicable quan s'hagi incrementat el valor de l'immoble, i no en els casos en que hagi perdut valor.**

I això, acompanyat d'un debat públic al voltant del finançament dels ajuntaments. Com a primers prestadors de serveis de cara a la ciutadania, **els Ajuntaments han d'estar ben finançats, però, això sí, amb impostos que siguin justos pel contribuent.** Tots estem d'acord en contribuir per mantenir el nostre estat del benestar. Pagar sí, però quan és just.

Àlex Sastre
Portaveu del PDeCAT-Demòcrates

Granollers, ciutat educadora

Una definició que no és una simple proposta, sinó que constitueix l'estratègia global de la ciutat, perquè l'educació és l'aspecte vertebrador que dona resposta als reptes que avui se'ns plantegen i comporta un valor afegit, ja que en el dret a l'**educació se sintetitza la llibertat individual i col·lectiva de les persones.**

L'educació transforma la vida de la ciutat. L'educació permet que cada ciutadà sigui capaç d'expressar, afirmar i desenvolupar el seu propi potencial a través de la seva singularitat, la seva creativitat i la seva responsabilitat.

Per això cal que promoguem condicions de plena igualtat i oportunitats per a tothom, per tal que Granollers transfereixi coneixements, aprenentatges i utilitats; i també emocions i valors. Volem una ciutat inclusiva, participativa i creativa.

És una aposta per l'enfortiment del capital humà, el capital social i el capital intel·lectual i creatiu. De manera que Granollers hauria d'esdevenir un espai inclusiu de convivència, diàleg i relació, afavorint que aflorin la innovació i la creativitat.

Si hi ha ciutats intel·ligents no és perquè hi hagi infraestructures intel·ligents, sinó perquè hi ha ciutadans intel·ligents.

Cal tenir en compte que **la ciutat és comunitat,** i Granollers ha d'afavorir la creació de vincles, formes de pertinença i solidaritat, una solidaritat que no pot ser paternalista, sinó de justícia i de l'acció de ciutadans lliures.

L'educació com a base del projecte transformador de la ciutat que permet corregir les desigualtats i aconseguir un Granollers més just i cohesionat, on les persones puguin desenvolupar al màxim les seves capacitats. Per tal d'assolir aquest objectiu cal garantir la màxima qualitat educativa, assegurar l'equitat amb més recursos per compensar les desigualtats socioeconòmiques, culturals i familiars. Cal també la implicació i el compromís de tota la ciutat.

Talent i equitat, èxit educatiu i cohesió social i aprenentatge i servei són cares d'una mateixa moneda.

A Granollers hi ha molts agents educadors i tots són imprescindibles. Necessitem enfortir encara més la consciència de ser agents educatius, establir i estrènyer aliances per aprendre a treballar conjuntament. **Junts sabem i podem més.**

Jordi Terrades i Santacreu
Portaveu del PSC a l'Ajuntament